

Dr inż. Krzysztof Sturzbacher

Krzysztof Sturzbacher urodził się w 1951 r. w Środzie Wielkopolskiej. Tytuł magistra inżyniera budownictwa drogowego ze specjalnością drogi, ulice i lotniska uzyskał w 1975 r. na Politechnice Poznańskiej. Stopień doktora nauk technicznych w zakresie budownictwa zdobył w 1985 r. na Wydziale Budownictwa PP na podstawie rozprawy pt. „Wpływ warunków eksploatacji mostów na odporność na kruche pękanie”. Promotorem pracy był prof. dr hab. inż. Andrzej Ryżyński.

Krzysztof Sturzbacher został zatrudniony na stanowisku asystenta na Politechnice Poznańskiej w 1976 r. Pracował jako asystent (1976-1985), adiunkt (1985-2018), a obecnie pracuje jako starszy wykładowca (od 2018 r.).

W zakresie zainteresowań naukowych znajdują się konstrukcje gruntowo-powłokowe, ze szczególnym uwzględnieniem badań tych konstrukcji pod

wpływem obciążenia eksploatacyjnego, zagadnienia związane z dynamiką mostów kolejowych pod wpływem ruchu o dużej prędkości, a także różne aspekty utrzymania mostów.

Krzysztof Sturzbacher jest współautorem dwóch skryptów: „Mosty sprężone. Przewodnik do ćwiczeń projektowych” (Wydawnictwo Politechniki Poznańskiej, Poznań 1989) i „Mosty stalowe. Przewodnik do ćwiczeń projektowych” (Wydawnictwo Politechniki Poznańskiej, Poznań 1993). Jest też promotorem licznych prac dyplomowych magisterskich i inżynierskich. Ma na swoim koncie około 35 publikacji naukowo-technicznych (jako autor lub współautor).

Jest laureatem zespołowej nagrody II stopnia za wybitne osiągnięcia twórcze w dziedzinie architektury i budownictwa za zrealizowany projekt przebudowy mostu św. Rocha na rzece Warcie w Poznaniu. Jako współautor jest laureatem w konkursie artykułów wyróżniających się ujęciem tematyki i przydatnością praktyczną inżynierii i budownictwa (za 2005 r.).

W latach 1985-2010 był przewodniczącym Koła SITK na Politechnice Poznańskiej.

W pracy zawodowej wykonywał różnego rodzaju prace techniczno-badawcze, m.in.: liczne badania pod próbnym obciążeniem mostów, badania śrub sprężających, badania stali konstrukcyjnej, ekspertyzy dotyczące stanu technicznego i warunków eksploatacji mostów itp. Brał udział w opracowaniu studiów wykonalności modernizacji linii kolejowej Wrocław – Poznań i linii E-65-CMK, wykonywał badania konstrukcji gruntowo-powłokowych.

Jest współautorem patentu nr 195387 na wynalazek pt. „Zawiesie rusztowania dla deskowania płyty pomostowej w mostach zespolonych stalowo-betonowych” (z 2000 r.). W 2021 roku przeszedł na emeryturę.